

mer mig i særlig Grad at kunne siges, at Staten er en dyr Bygherre, saafremt disse Overslag ikke kunne reduceres en Del. Naar man blot regner med Bygningernes Opførelse — Jordens Pris skal jeg ikke komme ind paa, jeg antager, den er passende for de Ejendomme, der ere købte —, kommer hver Drengs Logi paa omtrent 120 Kr. aarlig. Jeg synes, det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) har fuldstændig Ret, naar han udtaler, at det er betegnende for § 26, at hvad der opføres, kaldes „overordentlige Udgifter“. Jeg vil imidlertid haabe, at ved nærmere Undersøgelse og Udarbejdelse af Overslag kunne disse Bygninger opføres for en mere rimelig Sum.

Det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) gjorde en Henstilling til den højtærede Trafikminister om Ønskeligheden af, at der paa Statsbanestationerne blev anbragt Telefoner, der havde Forbindelse med de private Telefoncentraler; derved vilde Beboerne i Stedet for som nu ved Brevkort kunne faa Meddelelse fra Banen om ankomne Varer. Jeg vil gerne støtte dette Ønske, da jeg ved, man anker over den Tid, der gaar fra Varenes Ankomst til Stationen, til den paagældende faar Meddelelsen.

Jeg bringer den højtærede Finansminister en Tak, fordi der i denne Tid er sat en Undersøgelse i Gang ovre i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, angaaende de uregelmæssige Skatteforhold, som for nogle Beboeres Vedkommende finde Sted, ikke at tale om den ubegribelige Jagtafgift, som alle derovre maa betale, skønt de have fri Ejendom. Jeg har ved forskellige Lejligheder fremdraget disse Skatteforhold og vil nu haabe, at Undersøgelsen vil føre til en tilfredsstillende Løsning.

Sammen med Toldlovsforslagets Fremsettelse forelagde den højtærede Finansminister forskellige Lovforslag angaaende Kompensationer for Nedsættelser paa Toldloven. Det forekommer mig, at der endnu er et Skatteobjekt, der var værd at tage med som en Slags Kompensation for Nedsættelser paa Toldloven. Det er en Værneskat for de mange, der ere blevne fri for at aftjene deres Værnepligt ved at have faaet et højt Nummer eller ere blevne fri paa Grund af Legemsfejl, som ikke i mindste Maade genere dem i deres daglige Gerning. Der har tidligere været Tale om denne Skat, og jeg ved, at der blev ogsaa stillet Forslag om en saadan i den nedsatte Skattekommission. Men det

kom ikke videre, fordi man vilde have, at saa længe man ikke havde en Formue- og Indtægtskat, saa længe i det hele de direkte Skatteforhold ikke vare ordnede, skulde ogsaa denne Sag hvile. Jeg antager ikke, at et saadant Forslag om Værneskat kan komme i Strid med Forsvarskommissionens Arbejde. Skulde det være Tilfældet, at det henhører under Forsvarskommissionen, vil jeg selvfølgelig henstille til denne ogsaa at tage denne Sag op. Jeg synes for Resten, at den godt kunde tages op, uden at man ventede paa, at Forsvarskommissionen optog den, og jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, at ogsaa dette Skatteobjekt benyttes. Hvor meget eller lidt det vil give, derom skal jeg ikke udtale mig, men jeg tror, det vil erkendes af mange, at almindelig Værnepligt, som vi burde have, have vi ikke fuldt ud, naar saa mange fuldstændig slippe fri, skønt deres Legemsfejl ikke er af en saadan Betydning, at den forhindrer dem i deres Gerning.

Jacob Christensen: En for sit Erisind kendt Præst og Forfatter har nylig skrevet, at man vanskelig kunde være et aandeligt Kristenmenneske med Kone og Børn og 1½ Kr. om Dagen. Jeg kan fuldt ud tiltræde denne Betragtning, og jeg finder, at den i nogen Grad kan passe ogsaa paa de politiske Forhold. Med en lille Omskrivning vil den kunne anvendes ogsaa i de Betragtninger, som maa komme frem under Finanslovbehandlingen. Naar man har en meget ringe Indtægt, der ikke giver det fornødne til det daglige Udkomme, vil det sikkert være vanskeligt for de fleste at følge med paa det politiske Omraade, følge med i det kommunale og politiske Arbejde med den Interesse, som sømmer sig for en god Statsborger. Nu kan der naturligvis tvistes om, hvad man regner for en antagelig Indtægt. Man kan vanskelig i de private Forhold opstille nogen Norm i saa Henseende. Fra Socialdemokratiets Side er det i alt Fald tidligere antaget, at man vilde anse en Dagløn af 3 Kr. for den mindste Dagløn, Staten burde yde sine Arbejdere. Men det viser sig desværre, at mange Statsarbejdere have en betydelig mindre Dagløn. Jeg mener derfor, det vilde være overordentlig heldigt, om Lovgivningsmagten vilde bestræbe sig for at forbedre de daarligst lønnede Statsarbejderen's Forhold saaledes, at Mindstedaglønningen for veludført Dagsarbejde kunde komme op paa 3 Kr. Man har under Forhandlingerne om denne Fi-